Quelle: http://manuscripta.at/?ID=496
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

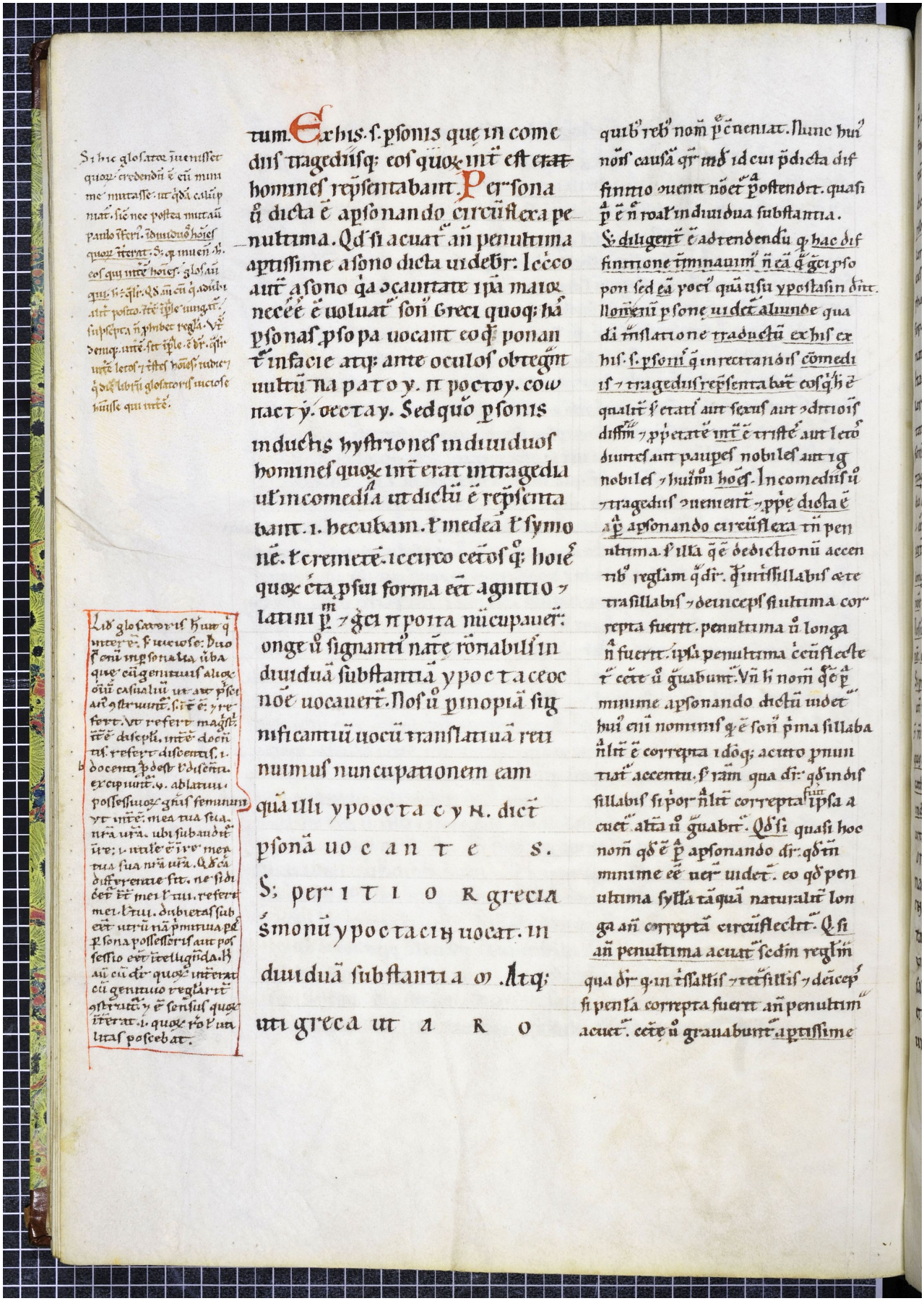

tum. Ex his. s. psonis que in come
dis tragedisq: eos quos int est erat
homines repsentabant. Per sona
ū dicta ē apsonando circūflexa pe
nultima. Qd si acuat an penultima
aptissime a sono dicta uidebr: Lecco
aut a sono qa ocauitate ipa maior
nece ē uoluat son Greci quoq: ha
psonas. pso pa uocant eo q ponan
t in facie atq: ante oculos obtegm
multū na pa to y. π po cto y. cow
nact y. oecta y. Sed quo psonis
inductis hystriones in diuiduos
homines quos int erat in tragedia
ut in comedia ut dictū ē repsenta
bant. i. hecubam. t medea t symo
ne. t eremete. i. ceiro ceros q: hoie
quos eta psui forma ect agnitio y
latini p y gei π porta nūcupauer:
onge ū signanti nate ronabili in
diuiduā substantiā ypocta ceoc
noe uocauer. Nos ū pinopiā sig
nificantiū uocū translatiuā rei
nuimus nuncupationem eam
quā illi ypoocta c y n. dicī
psonā uo c a n t e s.
S; per i t i o r grecia
smonū ypocta ciy uocat. in
diuiduā substantia o. Atq:
uti greca ut a r o

S; hic glosator inuenisset
quod credendū ē eū mum
me mutasse: ut qdā calup
nat. sic nec postea mutaū
panlo iferi. idiuiduos hoies
quos iterat. S. q mueri. h.
eos qui intē hoies. glosaū
qui. h. glir. Qd aū eū q adiuni
ant posito. tē iple iungūt.
sup scpta ñ ybet regla. Vt
denq. intē ser iple. ē dr. glir
intē leros y ēteos hoies. iudic y
q dē libri glosatoris inciose
hūisse qui intē.

Lid glosatoris h uir q
interp. f inciose: duo
f enī ing sonalia ūba
que eū genitiuis aliq
oūū casualiū ut aut pscri
ai g strunt. sicē. y re
fert. vt refert magis
tē ē discipli. intē docē
tis. refert discentis. i.
b docenti. p dest t discēta
excipiunt. q. ablatiui.
possessiuos gnis feminin
vt intē. mea tua sua.
nra ura. ubi subaudit
ure: i. uale ē ire mea
tua sua nra ura. Q d cā
differentie sit. ne si di
cer ēt mei t tui. refert
mei t tui. dubietas sub
ect utrū nā pmitua pd
f sona possessoris aut pos
sessio ect intelligūda. h
aū eū dr quos intērat
eū genitiuo reglariter
gstruūt y ē sensus quos
iterat. i. quos ro t ua
litas posceb at.

quib reb nom p ēueniat. Nunc hui
nos causā qr mo id cui pdicta dif
finitio ouenit noēt postendit. quasi
p ē ñ roal in diuidua substantia.
S; diligent ē adtendendū q hac dif
finitione ūmnauim ñ eā q gei pso
pon sed eā poci quā usu ypostasin dīt.
Nomen ū p sone uidet aliunde qua
di instatione traductū ex his ex
his. s. psonis q in rectanoīs comedi
is y tragedis repsentabat cos q h ē
qualit s etati aut sexus aut y dignois
diffm y p etate int ē tristē aut lero
diuites aut pauper nobiles aut ig
nobiles y huiūm hoes. In comedis ū
y tragedis ouenient y ppe dicta ē
a p apsonando circūflexa tn pen
ultima. s illa q ē o dictionū accen
tib reglam q dr. q in ssillabis ete
trasillabis y deinceps si ultima cor
repta fuerit. penultima ū longa
ñ fuerit. ipsa penultima circūflecte
t cete ū grauabunt. Vn h nom q ē p
minime apsonando dictū uidet
hui enī nominis q ē son pma sillaba
ñ lit ē correpta idoq: acuto pnun
tiat accentu. s ram qua dr. qd in ois
sillabis si por ñ lit correpta fuit ipsa a
cuet alta ū grauabit. Qd si quasi hoc
nom qd ē p apsonando dr. qd in
minime ee uer uidet. eo qd pen
ultima sylla ta quā naturalit lon
ga aū correpta circūflectit. Q si
aū penultima acuat secdm reglm
qua dr q in ssillabis y tetrasillis y deinceps
si pen la correpta fuerit. aū penultim
acuet. cete ū grauabunt. aptissime